

WEBSTE

www.industrieelerfgoed.be

VERROESTE MACHINES EN ARBEIDERSTOILETTEN Industriële archeologie is een unieke tak: terwijl industriëlen al vanaf Henry Ford verkondigden dat geschiedenis onzin is en enkel de toekomst telt, is het net de geschiedenis van hun innovatiedrang die de archeologen boeit. De maatschappelijke en sociale impact van de industriële revolutie en de twee daarop volgende eeuwen is niet enkel voer voor sociologen, maar ook voor wie zoekt naar fysieke sporen. Daarbij gaat het niet enkel om de geschiedenis van techniek of fabrieken, maar ook om het nostalgische beeld van stoomtreinen en molenaars. Alhoewel industriële archeologie al vrij lang bestaat, is het vakgebied op zoek naar een duidelijke definitie en een plaats in wetenschappelijke en maatschappelijke kringen. Het is niet evident om van de stille getuigen van dagelijks wonen, werken en leven academisch of museaal studiemateriaal te maken. Zeker niet als het gaat om een verroeste machine vol olie of een gemeenschappelijk toilet uit een arbeidersbeluik. Sinds 1978 wil de Vlaamse Vereniging voor Industriële Archeologie (VVIA) net dat erfgoed beschermen en in de kijker plaatsen. Het is daarmee de oudste vereniging voor dit soort archeologie in Europa. Om hun missie kracht bij te zetten lanceerde het VVIA een nieuwe website: industrieelerfgoed.be. Die stek moet niet alleen een platform zijn voor verenigingen uit Vlaanderen en Brussel die het onderzoek naar of de ontsluiting van industrieel erfgoed hoog in het vaandel dragen, maar ook geïnteresseerde nieuwsgierigen warm maken. De homepage is heel klassiek, met een eenvoudige zoekfunctie, wat nieuwtjes en een kalender. Dat is de trend op de hele site: weinig digitale hoogstandjes en niet bijster creatief vormgegeven. Het is vooral het te weinig belichte onderwerp dat de website een grote relevantie geeft. De eerste pagina's leveren informatie over het VVIA en hun werking, zoals de onstaansgeschiedenis en belangrijkste aandachtspunten. Boeiender zijn de pagina's die ruimschoots aandacht geven aan het ontstaan van de industriële archeologie, de maatschappelijke relevantie beklemtonen, en een poging doen om industrieel erfgoed te definiëren; een taak die door snelle evoluties in de industrie en de dagelijkse tastbaarheid van het erfgoed moeilijk is.

IN OPBOUW Minder interessant zijn de secties op de webstek die voorbehouden zijn voor leden: activiteiten voor het VVIA en een inloggedeelte. Dat wordt gecompenseerd door het archief van publicaties over industrieel en technisch erfgoed. Hier zijn naast brochures vooral boeken te vinden. Meer dan

een unieke zoekmachine naar dit soort vers erfgoed, is dit een werkbare bibliotheek – in volle opbouw – waar de boeken integraal downloadbaar zijn in pdf-vorm. Zo zijn oorspronkelijk fysiek uitgebrachte titels als *Industriële archeologie*, *Renovaties* en *Industrieel erfgoed*. *Jenever en Steenkool* met een enkele muisklik gedigitaliseerd doorpluisbaar. Het is enkel jammer dat het VVIA bij het maken van de site van nul begonnen is en het volledige archief van de tien jaar actieve voormalige website heeft achtergelaten op vvia.be. Enkel een kleine link biedt een venster naar de schat aan informatie die daar bedoeld is digitaal stof te vergaren. Dit had gerust geïntegreerd mogen worden op industrieelerfgoed.be. Veruit het interessantste onderdeel is 'Ons Erfgoed'. Op dit tabblad krijgt de surfer een overzicht van industriële erfgoedsites in België en het buitenland. Ook hier zijn ze vollop bezig met aanvullen, maar het is bijzonder leerrijk om een overzicht te krijgen van onbekende getuigen van het industriële verleden. Relicten in de eigen streek, zoals Vlasspinnerij De Kien in Kortrijk of Mout- en brouwhuis De Snoek in Alveringem, wisselen af met de unieke Vlaamse stoommachines die nu als monument dienen in Sevilla. Hoewel nog beknopt en met wat kinderziektes, is industrieelerfgoed.be een van de weinige digitale plaatsen waar je voor dit erfgoed terecht kan. Met wat inspanning groeit de webstek uit tot een algemene vergaarplaats voor iedereen voor wie industrieel en technisch erfgoed na aan het hart liggen.

–
JONAS BRUYNEEL

WEBSTE

www.industrieelerfgoed.be

VERROESTE MACHINES EN ARBEIDERSTOILETTEN Industriële archeologie is een unieke tak: terwijl industriëlen al vanaf Henry Ford verkondigden dat geschiedenis onzin is en enkel de toekomst telt, is het net de geschiedenis van hun innovatiedrang die de archeologen boeit. De maatschappelijke en sociale impact van de industriële revolutie en de twee daarop volgende eeuwen is niet enkel voer voor sociologen, maar ook voor wie zoekt naar fysieke sporen. Daarbij gaat het niet enkel om de geschiedenis van techniek of fabrieken, maar ook om het nostalgische beeld van stoomtreinen en molenaars. Alhoewel industriële archeologie al vrij lang bestaat, is het vakgebied op zoek naar een duidelijke definitie en een plaats in wetenschappelijke en maatschappelijke kringen. Het is niet evident om van de stille getuigen van dagelijks wonen, werken en leven academisch of museaal studiemateriaal te maken. Zeker niet als het gaat om een verroeste machine vol olie of een gemeenschappelijk toilet uit een arbeidersbeluik. Sinds 1978 wil de Vlaamse Vereniging voor Industriële Archeologie (VVIA) net dat erfgoed beschermen en in de kijker plaatsen. Het is daarmee de oudste vereniging voor dit soort archeologie in Europa. Om hun missie kracht bij te zetten lanceerde het VVIA een nieuwe website: industrieelerfgoed.be. Die stek moet niet alleen een platform zijn voor verenigingen uit Vlaanderen en Brussel die het onderzoek naar of de ontsluiting van industrieel erfgoed hoog in het vaandel dragen, maar ook geïnteresseerde nieuwsgierigen warm maken. De homepage is heel klassiek, met een eenvoudige zoekfunctie, wat nieuwtjes en een kalender. Dat is de trend op de hele site: weinig digitale hoogstandjes en niet bijster creatief vormgegeven. Het is vooral het te weinig belichte onderwerp dat de website een grote relevantie geeft. De eerste pagina's leveren informatie over het VVIA en hun werking, zoals de onstaansgeschiedenis en belangrijkste aandachtspunten. Boeiender zijn de pagina's die ruimschoots aandacht geven aan het ontstaan van de industriële archeologie, de maatschappelijke relevantie beklemtonen, en een poging doen om industrieel erfgoed te definiëren; een taak die door snelle evoluties in de industrie en de dagelijkse tastbaarheid van het erfgoed moeilijk is.

IN OPBOUW Minder interessant zijn de secties op de webstek die voorbehouden zijn voor leden: activiteiten voor het VVIA en een inloggedeelte. Dat wordt gecompenseerd door het archief van publicaties over industrieel en technisch erfgoed. Hier zijn naast brochures vooral boeken te vinden. Meer dan

een unieke zoekmachine naar dit soort vers erfgoed, is dit een werkbare bibliotheek – in volle opbouw – waar de boeken integraal downloadbaar zijn in pdf-vorm. Zo zijn oorspronkelijk fysiek uitgebrachte titels als *Industriële archeologie*, *Renovaties* en *Industrieel erfgoed*. *Jenever en Steenkool* met een enkele muisklik gedigitaliseerd doorpluisbaar. Het is enkel jammer dat het VVIA bij het maken van de site van nul begonnen is en het volledige archief van de tien jaar actieve voormalige website heeft achtergelaten op vvia.be. Enkel een kleine link biedt een venster naar de schat aan informatie die daar bedoeld is digitaal stof te vergaren. Dit had gerust geïntegreerd mogen worden op industrieelerfgoed.be. Veruit het interessantste onderdeel is 'Ons Erfgoed'. Op dit tabblad krijgt de surfer een overzicht van industriële erfgoedsites in België en het buitenland. Ook hier zijn ze vollop bezig met aanvullen, maar het is bijzonder leerrijk om een overzicht te krijgen van onbekende getuigen van het industriële verleden. Relicten in de eigen streek, zoals Vlasspinnerij De Kien in Kortrijk of Mout- en brouwhuis De Snoek in Alveringem, wisselen af met de unieke Vlaamse stoommachines die nu als monument dienen in Sevilla. Hoewel nog beknopt en met wat kinderziektes, is industrieelerfgoed.be een van de weinige digitale plaatsen waar je voor dit erfgoed terecht kan. Met wat inspanning groeit de webstek uit tot een algemene vergaarplaats voor iedereen voor wie industrieel en technisch erfgoed na aan het hart liggen.

–

JONAS BRUYNEEL